

93
14. ág.

Reglugjörð

um breytingar á reglugjörðum fyrir Mýrasýslu um notkun
afrejtta, fjallskil, rjettir og refaveiðar
frá 25. júlí 1892 og 3. ágúst 1912.

1. gr.

Á eftir orðunum: »alt fjallland Gilsbakkakirkju« í 52. gr. reglugjörðar 25. júlí 1892 komi: og allan afrejtett fyrnefndra hreppa í Borgarfjarðarsýslu að löndum Þverárrjettarafrjettar og Húnvetninga o. s. frv.

2. gr.

Á eftir orðinu: »Hvítársíðurjettar« í niðurlagi 1. málsg. 53. gr. reglugjörðar 25. júlí 1892 komi: Einnig Lambatungur, sem nú tilheyrir Þverárrjettarafrjetti, leitast til Þverárrjettar.

Þó getur stjórn Þverárrjettarfjelagsins látið eftir að nefnt land sje leitað til Hvítársíðurjettar.

3. gr.

Í stað orðsins: »Þó« í 4. gr. reglugjörðar 3. ágúst 1912 komi: Einnig.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Mýrasýslu hefir samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 14, 22. mars 1890, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. september 1913.

Í stjórnarráði Íslands, 14. ágúst 1913.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.

94
1. sept.

Reglugjörð

um breyting á reglugjörð fyrir Vestur-Barðastrandarsýslu um
eyðing refa, fjallskil, rjettahöld o. fl. frá 21. júní 1906.

1. 2. gr.

Byrjunarorð greinarinnar: »Hver hreppsúi, sem á að minsta kosti«, falli burtu.

Í þess stað komi:

Hver sem býr á jörð, sem metin er til dýrleika, sem og þeir, er eiga að minsta kosti . . .

2. 4. gr.

94

Orðin: »Eftir að gren finst . . . burtu yrðlinga sína og varast«, falli burtu. 1. sept.
Í þess stað komi:

Hvort grens skuli gætt eða ekki þangað til skotmaður kemur, ákveður hreppsnefnd í samráði við skotmann, en varast skal . . .

3. 7. gr.

Greinin orðist þannig:

Skotmaður kostar flutning sinn á gren og af, en fær í daglaun kr. 2,50 fyrir hvern sólarhring, sem hann er að heiman við grenvinsluna. Vinni hann annað fullorðna dýrið fær hann 6 kr. að verðlaunum, en 15 kr. vinni hann bæði dýrin, og fyrir hvern yrðling, sem drepinn er á greni greiðist 2 kr. Sama upphæð, 2 kr., greiðist og fyrir hvern yrðling, sem drepinn er utan grens fyrir 1. okt., svo og fyrir tóur, er ekki hafa legið á fje manna, og drepnar eru utan grens á tímabilinu frá 1. maí til 1. okt.

Ef yrðlingar nást eigi út úr greni, skal skotmaður eittra rækilega fyrir þá. Hreppsnefnd leggur til eitrið.

Verðlaun, sem og dagkaup skotmanns greiðist úr sveitarsjóði, enda skal skotmaður færa hreppsnefnd gildar sannanir fyrir því, að hve miklu leyti hann hefir unnið hvert gren. Fyrir að vinna bitvarg utan grens á hvaða tíma sem er, má hreppsnefnd veita alt að 15 kr. verðlaunum úr sveitarsjóði, og fyrir að vinna hrafna og erni, er liggja á fje manna, má hún og veita alt að 5 kr. verðlaun.

4. 12. gr.

Aftan við greinina bætist:

Enginn má hafa afeyrt sem fjármark.

5. 23. gr.

Byrjun greinarinnar orðist þannig:

Þrennar skulu vera fjallleitir í öllum hreppum sýslufjelagsins, þó er hreppsnefndum Rauðasands-, Patreks-, Tálknafjarðar- og Dalahreppa heimilt að láta þriðju leitir falla niður, ef ástæður eru til. Fyrsti leitardagur . . .

Í staðinn fyrir orðin: »Í Trostansfjarðarrjett á þriðjudag« komi:

Í Dufansdalsrjett á mánudag.

6. 24. gr.

Í stað byrjunarorða greinarinnar: »Hver hreppsúi«, komi:

Hver sem býr á jörð, er metin er til dýrleika, svo og hver sá . . .

Aftan við greinina bætist:

Niðurjöfnun þessari skal hreppsnefnd hafa lokið hálfum mánuði fyrir fyrstu leitir. Þykist einhver verða hart úti í ráðstöfunum hreppsnefndar, getur hann borið sig upp fyrir henni og fært ástæður fyrir málstað sínum ekki síðar en 4 dögum fyrir fyrsta leitardag, og skal þá hreppsnefnd þegar skylt, að taka umkvartanir hans til athugunar og úrskurðar. Þó getur enginn skotið sjer und-

94 an úrskurði hreppsnefndar með því að skjóta málinu til sýslunefndar. Skykt 1. sept. skal húsbónda hverjum, að annast um fjallskil fyrir heimilisfólk sitt.

7. 29. gr.

Í stað orðanna: »á Suðurhamri«, komi: á Fossá, og á eftir orðinu: »Brjánslæk« bætist inn í: Haga.

Á eftir orðinu: »Kvigyndisfelli«, komi: og Suðureyri.

8. 33. gr.

Í stað orðanna: »og afhent eiganda«, komi: á heimili eiganda.

Aftan við greinina bætist:

Hreppsnefnd getur ákveðið, að maður sje sendur úr rjettarsókn í næstu rjett innan hrepps til þess að hafa eftirlit með drætti og rekstri á fje því, sem þar kann að vera úr hlutaðeigandi rjettarsókn, og skal starf þetta teljast með fjallskilum.

9. 35. gr.

Orðin: »til miðvikudags í 23. viku sumars«, falli burtu.

10. 36. gr.

Orðin: »innan 14 daga«, falli burtu.

Í staðinn fyrir: »miðvikudaginn í 25. viku sumars«, komi:

Þriðjudaginn í 25. viku sumars.

11. 40. gr.

Byrjun greinarinnar orðist þannig:

Áliti hreppsnefnd í einhverjum hreppi nauðsyn á að senda á hausti í næstu sýslur til að leita eftir fje manna, er henni heimilt að kveðja menn til fararinnar. Kostnaðurinn við sendiförina . . .

12. 41. gr.

Orðin: »Björgunarlaun . . . hreppsnefndar«, falli burtu.

Í þess stað komi:

Björgunarlaun greiðast úr viðkomandi sveitarsjóði, ef björgunartilraun verður árangurslaus, ella greiði fjáreigendur kostnaðinn.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Barðastrandsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, sbr. lög nr. 14, 22. marz 1890, og nr. 36, 24. nóv. 1893, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. nóvember 1913.

Í stjórnarráði Íslands, 1. september 1913.

H. Hafstein.

Jón Hermannsson.